

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุป

คงได้ศึกษามาแล้วว่าข้อมูลและหลักฐานเกี่ยวกับการฟอกเงิน ผู้กระทำความผิดจะปกปิดและคุ้มครองรักษาในฐานะที่เป็นความลับชั้น “ลับที่สุด” ดังนั้น ผู้กระทำความผิดจึงระมัดระวังในการติดต่อสื่อสารและการเก็บรักษาข้อมูลต่าง ๆ เพื่อมิให้ต้องถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย การที่รัฐจะทราบข้อมูลดังกล่าวมาเพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามจึงจำเป็นต้องอาศัยวิธีการเฉพาะที่เป็นมาตรการพิเศษทางกฎหมายเพื่อให้สามารถเข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ ของผู้กระทำความผิด โดยการรับรู้ข้อมูลทางบัญชี ทาง การติดต่อสื่อสาร เช่น การดักฟังข้อมูลทางโทรศัพท์ หรือการเข้าถึงข้อมูลทางคอมพิวเตอร์

โดยที่พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการลดวงจรในการประกอบอาชญากรรม ซึ่งเกิดจากการที่อาชญากรในปัจจุบันพยายามหาวิธีการในการนำเงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดมากระทำต่าง ๆ อันมีลักษณะเป็นการฟอกเงิน โดยการพยายามหาวิธีหลีกเลี่ยงกฎหมายที่มีอยู่ เพื่อนำเงินหรือทรัพย์สินนั้นไปใช้ได้ถูกต้องตามกฎหมาย กฎหมายตามป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน จึงได้กำหนดมาตรการเพื่อดำเนินการป้องกันและปราบปรามอาชญากรดังกล่าว วิธีการหนึ่งที่สำคัญอย่างยิ่งอันเป็นหลักการพื้นฐานของกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของประเทศไทย คือ การควบคุมและตรวจสอบการทำธุรกรรมต่าง ๆ ที่ต้องกระทำผ่านสถาบันการเงิน สำนักงานที่ดิ้นรวมถึงการควบคุมและตรวจสอบ ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการดำเนินการหรือให้คำแนะนำในการทำธุรกรรมที่เกี่ยวกับการลงทุนหรือการเคลื่อนย้ายเงินทุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถาบันการเงินต่าง ๆ มักจะถูกอาชญากรใช้เป็นเครื่องมือหรือแหล่งในการฟอกเงิน ประกอบกับสถาบันการเงินมักจะเข้าไปเกี่ยวข้องกับทำธุรกรรมต่าง ๆ กฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินจึงได้กำหนดให้สถาบันการเงิน สำนักงานที่ดิ้น และผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการดำเนินการหรือให้คำแนะนำในการทำธุรกรรมที่เกี่ยวกับการลงทุนหรือเคลื่อนย้ายเงินทุน มีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เพื่อให้สามารถพิสูจน์ทราบถึงแหล่งที่มาของเงิน

หรือทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดหรือที่เรียกว่า “ร่องรอยทางกระดาษ” ซึ่งจะทำให้ง่ายต่อการติดตามตรวจสอบการฟอกเงิน

มาตรการในการกำหนดให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดังกล่าวมีหน้าที่ในการรายงานธุรกรรมตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด และมาตรการที่กำหนดหน้าที่ให้ลูกค้าของสถาบันการเงินต้องแสดงตนทุกครั้งก่อนทำธุรกรรมตามกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ย่อมส่งผลกระทบต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และลูกค้าของสถาบัน การทำธุรกรรมผ่านสถาบันการเงินหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น การโอนเงินและถอนเงินหรือแม้กระทั่งการฝากเงินซึ่งเจ้าหน้าที่ของธนาคารเห็นว่าการกระทำที่ผิดปกตินั้น ส่วนมากก็จะเป็นการกระทำโดยปกติของธุรกิจการค้าหรือเรื่องส่วนตัวโดยสุจริตของประชาชนนั่นเอง แต่กลับจะสร้างความวุ่นวายยุ่งยากให้กับประชาชนผู้ถูกรายงานเป็นอย่างมาก รวมทั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นผู้รับรายงาน และในขณะเดียวกันก็สร้างผลกระทบโดยตรงต่อประชาชนและสถาบันการเงินในด้านการสร้างภาระและต้นทุนของการให้ความร่วมมือกับทางการสูงขึ้น โดยต้องทำรายงาน จัดบันทึกการทำธุรกรรมทุกครั้ง ซึ่งมีต้นทุนของธุรกรรมต่าง ๆ เพิ่ม ไม่ว่าจะป็นต้นทุนด้านเวลา อบรมเจ้าหน้าที่ จัดทำเอกสาร การเตรียมอุปกรณ์ในการจัดส่งข้อมูล เก็บเอกสาร เป็นต้น และนอกจากนี้บางมาตรการที่ให้อำนาจในการตรวจสอบการทำธุรกรรมมากเกินไป ย่อมส่งผลกระทบต่อประชาชนในลักษณะที่เป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของประชาชนตามที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติและรับรองไว้

เมื่อมีการรายงานการทำธุรกรรมมายังสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หรือมีการตรวจสอบรายงานและข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรม หรือในการดำเนินการกับทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดนั้น เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากเลขาธิการมีเหตุอันเชื่อได้ว่าบัญชีลูกค้าของสถาบันการเงิน เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ในการสื่อสารหรือเครื่องคอมพิวเตอร์ใด ถูกใช้หรืออาจถูกใช้เพื่อประโยชน์ในการกระทำความผิดฐานฟอกเงิน พนักงานเจ้าหน้าที่จะยื่นคำขอต่อศาลแพ่งเพื่อมีคำสั่งอนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าถึงบัญชีข้อมูลทางการสื่อสาร หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลดังกล่าวนี้ก็ได้

การยื่นคำขอต่อศาลแพ่งเพื่อเข้าถึงข้อมูลของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 46 นี้ จะต้องเป็นกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า บัญชีของลูกค้าของสถาบันการเงิน เครื่องมือ อุปกรณ์ในการสื่อสาร หรือเครื่องคอมพิวเตอร์ ถูกใช้หรืออาจถูกใช้เพื่อประโยชน์ในการกระทำความผิดฐานฟอกเงิน มิใช่มีแต่เพียงเหตุอันควรสงสัยเท่านั้น ดังนั้นการที่จะยื่นคำขอต่อศาลได้ จะต้องประกอบด้วย เหตุอันควรเชื่อได้ว่าบัญชีของลูกค้า เครื่องมือ อุปกรณ์ในการสื่อสาร หรือเครื่องคอมพิวเตอร์ ได้ถูกใช้หรืออาจถูกใช้เพื่อประโยชน์ในการกระทำความผิดฐานฟอกเงินซึ่งถ้าไม่เข้าหลักเกณฑ์ตามนี้ ศาลอาจจะยกคำร้องได้ แต่ถ้าศาลพิจารณาแล้วเห็นว่าคำขอของพนักงาน

เจ้าหน้าที่เข้าหลักเกณฑ์ดังกล่าว ศาลจะสั่งอนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ยื่นคำขอดำเนินการ โดยใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ใด ๆ ตามที่เห็นสมควรก็ได้แต่ทั้งนี้ศาลจะอนุญาตให้ได้คราวละไม่เกินเก้าสิบวัน

เมื่อศาลสั่งอนุญาตแล้ว ผู้ที่เกี่ยวข้องกับบัญชีข้อมูลทางการสื่อสาร หรือข้อมูลทางคอมพิวเตอร์ตามคำสั่งดังกล่าว จะต้องให้ความร่วมมือกับพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลดังกล่าว มิเช่นนั้นอาจมีความผิดฐานละเมิดอำนาจศาลหรือขัดคำสั่งแล้วแต่กรณี

มาตรการพิเศษที่นำมาใช้ในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินดังที่กล่าวมาข้างต้น ถือเป็นมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการจัดการกับเหล่าบรรดาองค์กรอาชญากรรมและแก้ไขปัญหามุ่งร้ายการแสวงหาพยานหลักฐานในการจัดการกับผู้กระทำความผิดฐานฟอกเงิน ที่ไม่อาจใช้มาตรการทางกฎหมายอาญาที่ใช้กับอาชญากรรมทั่วไปได้ แต่ในขณะเดียวกันการบังคับใช้กฎหมายในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินที่มีประสิทธิภาพดังกล่าวหาดำเนินการไปตามบทบัญญัติของกฎหมายแล้ว ก็ไม่อาจถือว่าเป็นการกระทบต่อสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของบุคคล

ทั้งนี้ การเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยก่อให้เกิดปัญหากฎหมายหลายประการ กล่าวคือ

1. ปัญหาเกี่ยวกับ อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการเรียกให้สถาบันการเงินหรือส่วนราชการส่งข้อมูลหรือหลักฐานมายังสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

ตามราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 มาตรา 46 ให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเลขานุการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมอบหมายเพื่อเข้าถึงบัญชีลูกค้าของสถาบันการเงิน เครื่องมือหรืออุปกรณ์ในการสื่อสารหรือเครื่องคอมพิวเตอร์ได้โดยต้องมี “เหตุอันควรเชื่อได้” ว่าบัญชีข้อมูลทางการสื่อสารหรือข้อมูลคอมพิวเตอร์ได้ถูกใช้หรืออาจถูกใช้เพื่อการกระทำความผิดจริง หากแต่ต้องมีเหตุอันควรเชื่อได้พนักงานเจ้าหน้าที่ก็สามารถดำเนินการเข้าถึงบัญชี ข้อมูลทางการสื่อสาร หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์ได้โดยอำนาจของเจ้าหน้าที่ก็สามารถดำเนินการเข้าถึงบัญชี ข้อมูลทางการสื่อสาร หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์ได้ ได้ให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ ป.ป.ง. ในการเข้าดำเนินการค้นโดยไม่ต้องมีหมาย โดยอาศัยเหตุเพียงแต่ “มีเหตุอันควรสงสัย” ซึ่งเหตุดังกล่าวจากนิยามจะเห็นได้ว่ามีขอบเขตที่กว้างมาก อาจเป็นปรากฏการณ์หรือมีพฤติการณ์ใด ๆ เกิดขึ้นก็ได้ เจ้าหน้าที่ ป.ป.ง. ก็สามารถอ้างปรากฏการณ์หรือพฤติการณ์เหล่านี้เข้าไปตรวจค้นตามมาตรา 38 (3) ได้แล้ว ซึ่งเป็นการให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ ป.ป.ง. มากเกินไป เมื่อพิจารณาจากบทบัญญัติในมาตรา 48 ของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 ซึ่งเป็นการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ให้อำนาจคณะกรรมการธุรกรรมหรือ

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ดำเนินการยึดหรืออายัดทรัพย์สินเป็นการชั่วคราวได้โดยไม่ต้องมีหมาย แต่ต้องอาศัย “เหตุอันควรเชื่อได้” (Probable Cause) เท่านั้น

2. ปัญหาการบังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่ ป.ป.ง. ในการให้ผู้ประกอบการส่งมอบข้อมูลในธุรกรรมที่น่าสงสัย

การบังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่ ป.ป.ง. เป็นปัญหาอันเกิดจากความไม่เหมาะสมในเงื่อนไขของการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ กล่าวคือ เมื่อพิจารณาถึงการบังคับใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ ป.ป.ง. ซึ่งกฎหมายได้ให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ไว้หลายประการ เช่น มาตรการในการเข้าถึงบัญชีข้อมูลทางการสื่อสารและข้อมูลทางคอมพิวเตอร์ตามมาตรา 46 มาตรการในการยับยั้งการทำธุรกรรม ตามมาตรา 35 และมาตรการที่มีผลเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลเป็นอย่างมาก การบังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่ ป.ป.ง. จึงต้องใช้บังคับอย่างรัดกุม ชัดเจน และมีความระมัดระวัง

3. ปัญหาการใช้ดุลพินิจพิจารณาธุรกรรม

การใช้ดุลพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่ ในการปฏิบัติตามกฎหมาย หลายครั้งขาดพยานหลักฐาน และไม่มีเหตุผลเพียงพอทำให้เกิดความเสียหาย การใช้ดุลพินิจควรมีหลักเกณฑ์และวิธีการ เช่น การใช้ดุลพินิจต้องไม่ขัดกับหลักกฎหมายทั่วไป มีกฎหมายกำหนดอำนาจไว้ ไม่เกินขอบเขตที่กฎหมายกำหนด ไม่บิดเบือนวัตถุประสงค์ของกฎหมาย ผ่านขั้นตอนการพิจารณาด้วยความถูกต้อง และที่สำคัญมีเหตุผลเพียงพอ การตรวจสอบพิจารณาธุรกรรมที่ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย จากประสบการณ์ของต่างประเทศได้ให้หลักพิจารณาไว้หลายประการ

4. ปัญหาการเก็บรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด

การสืบหาพยานหลักฐานของผู้กระทำความผิดตามกฎหมายฟอกเงิน กำหนดให้มีการส่งรายงานธุรกรรมต่างๆตามที่กฎหมายกำหนด หรือพนักงานเจ้าหน้าที่อาจเรียกเอกสาร หรือสอบบุคคลเพิ่มเติมได้

แต่ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 ไม่มีบทกำหนดโทษการไม่ให้ความร่วมมือบางส่วน การไม่ยินยอมพร้อมใจ หรือการทำงานล่าช้า ส่งข้อมูลธุรกรรมตามที่กฎหมายกำหนดให้ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินล่าช้า มีการทำธุรกรรมจากคอมพิวเตอร์โดยผ่านระบบอินเทอร์เน็ตเจ้าหน้าที่ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเองก็ไม่มีอำนาจเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของสถาบันการเงินได้โดยตรง

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยเห็นว่าเพื่อให้การเข้าถึงข้อมูลในธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยเป็นไปโดยถูกต้องชอบด้วยกฎหมายและเป็นการคุ้มครองพนักงานเจ้าหน้าที่ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ควรมีการออกระเบียบเพิ่มเติมกฎหมายการฟอกเงิน ด้วยเหตุผลดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับ อำนาจของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในการเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

พนักงานเจ้าหน้าที่ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ต้องทำการตรวจสอบรายงานการทำธุรกรรมที่สถาบันการและหน่วยงานต่างๆตามที่กฎหมายกำหนดจัดส่งมาให้เป็นการตรวจสอบเบื้องต้น หากมีข้อสงสัย หรือพบธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย จึงจะการเรียกให้สถาบันการเงิน หรือหน่วยงานตามที่กฎหมายกำหนด ส่งบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อตรวจสอบ หรือประกอบการพิจารณาเพิ่มเติม ด้วยการเรียกหรือขอข้อมูลเอาจากสถาบันการเงินเป็นข้อมูลซึ่งอยู่ในความครอบครองของสถาบันการเงิน ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่กระทำได้ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินแม้จะเป็นข้อมูลส่วนบุคคล และสถาบันการเงิน หรือหน่วยงานต่างๆตามที่กฎหมายจะต้องปฏิบัติตาม ตามบทบัญญัติ มาตรา 38 แห่ง พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 ได้บัญญัติไว้ แต่หลายครั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเรียกเอาเอกสาร จากสถาบันการเงิน โดยขาดเหตุอันควร มีการอ้างเอาข้อมูลจากบัตรสนเท่ห์ มาเป็นเหตุผลการขอตรวจสอบธุรกรรมทางการเงินของบุคคล จนศาลปกครองกลาง ได้วินิจฉัยว่าคำสั่งเรียกเอาเอกสารของพนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย การใช้อำนาจเพื่อปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ในเรื่องใด จะกล่าวอ้างลอย ๆ ว่าใช้อำนาจเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 ไม่ได้

การใช้อำนาจที่มีอยู่ จึงต้องมีเหตุอันควรมีเงื่อนไขหรือหลักฐานที่เหมาะสมเพียงพอ แล้วจึงด้วยดุลพินิจดำเนินการต่อไปโดยไม่ขัดต่อหลักกฎหมาย

ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ควรจะพิจารณาให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีในการออก ระเบียบกำหนด องค์ประกอบ หลักฐานและเหตุผลในการปฏิบัติหน้าที่ ตาม มาตรา 38 ของ กรรมการธุรกรรม เลขานุการ และพนักงานเจ้าหน้าที่

2. ปัญหาการบังคับใช้กฎหมาย

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 บัญญัติให้อำนาจแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ไว้กว้างๆ เพื่อมุ่งหมายในการสกัดกั้นความสามารถการก่ออาชญากรรม ที่มีการ

กระทำความผิดในรูปแบบต่าง ๆ ให้อำนาจแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ไว้หลายประการ ซึ่งมีลักษณะเป็นคำสั่งทางปกครอง เจ้าหน้าที่ ป.ป.ง. ไม่สามารถบังคับใช้กฎหมายได้ตามอำเภอใจ และเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากเลขาธิการเป็นผู้ทำหน้าที่ราชการในฐานะเป็นผู้แทนของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน การใช้ดุลพินิจในการปฏิบัติหน้าที่อันก่อให้เกิดความเสียหาย สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินจึงต้องรับผิดชอบ

ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงสนับสนุนความเห็น ของผู้วิจัย ในการออก ระเบียบกำหนดองค์ประกอบ หลักฐานและเหตุผลในการปฏิบัติหน้าที่ ตาม มาตรา 38 เพื่อป้องกันการใช้อำนาจเกินกว่าเหตุของพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งอาจเป็นความผิดตามกฎหมาย และสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน จะต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายนั้น

3. ปัญหาการใช้ดุลพินิจพิจารณาธุรกรรม

กฎหมายเกี่ยวกับการฟอกเงินของประเทศที่พัฒนาแล้วส่วนใหญ่ไม่ระบุชัดเจนว่า ธุรกรรมลักษณะใดควรเป็นสิ่งที่น่าสงสัย หรือธุรกรรมใดมีเหตุอันควรสงสัย เพียงกำหนดไว้อย่างกว้างๆ เป็นธุรกรรมที่มีความซับซ้อนผิดไปจากการทำธุรกรรมในลักษณะเดียวกันที่ทำกันอยู่ตามปกติ เป็นธุรกรรมที่ขาดความเป็นไปได้ในเชิงเศรษฐกิจ เป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ากระทำขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยงมิให้ต้องตกอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือธุรกรรมที่เกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐาน ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการทำธุรกรรมเพียงครั้งเดียวหรือหลายครั้ง กฎหมายของประเทศต่างๆ ปล่อยให้เป็นดุลพินิจของผู้มีหน้าที่ ใช้ดุลพินิจในการตัดสินใจว่า ธุรกรรมใดมีเหตุอันควรสงสัย เพื่อให้ยึดหยุ่นสามารถปรับเปลี่ยนได้

แต่การใช้ดุลพินิจของ พนักงานเจ้าหน้าที่ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเป็นการใช้ดุลพินิจในการปฏิบัติหน้าที่อันก่อให้เกิดความเสียหายขัดต่อสิทธิเสรีภาพของบุคคลที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญได้

ดังนั้น คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน จึงควรพิจารณาให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีในการออก ระเบียบกำหนด องค์ประกอบของการใช้ดุลพินิจ อันประกอบด้วย การใช้ดุลพินิจที่ไม่ขัดกับหลักกฎหมาย ไม่เกินขอบเขตที่กฎหมายกำหนด ไม่บิดเบือนวัตถุประสงค์ของกฎหมายการฟอกเงิน มีขั้นตอนการพิจารณา มีพยานหลักฐาน หรือมีพยานบุคคล มีเหตุผลเพียงพอ และหรือข้อกำหนดอื่นๆ

4. ปัญหาการเก็บรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด

บทบัญญัติของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินกำหนดให้สถาบันการเงิน สำนักงานที่ดิน และผู้มีหน้าที่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการลงทุนหรือเคลื่อนย้ายเงินทูลนั้น มีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ที่เป็นการล้าง

สิทธิและเสรีภาพของบุคคล แต่เพื่อการปราบปรามอาชญากรรม ที่มีการฟอกเงินจึงจำเป็นต้องมีกฎหมายเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานแม้จะล่วงสิทธิและเสรีภาพของบุคคล กฎหมายจึงกำหนดด้วยการให้ได้ข้อมูลธุรกรรมของบุคคล มาให้ใช้เป็นพยานหลักฐานในการเอาผิดกับผู้กระทำ ความผิด มีบทบัญญัติกำหนดให้ส่งรายงานธุรกรรม มีบทบัญญัติการเรียกสอบ เรียกเอกสารเพิ่มเติม แต่ด้วยความทันสมัย มีการใช้คอมพิวเตอร์ มีการใช้ระบบอินเทอร์เน็ต ที่สร้างความซับซ้อนปกปิดได้ง่าย และหากสถาบันการเงิน ส่วนราชการ องค์กร หรือหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือบุคคลใดๆ เพียงแค่ไม่ให้ความร่วมมือบางส่วน ไม่ยินยอมพร้อมใจ ทำงานล่าช้า บันทึกรายการธุรกรรมล่าช้า ส่งข้อมูลที่ไม่ครบถ้วนหรือทำข้อมูลให้สับสน ตาม พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 ไม่มีบทลงโทษการกระทำความผิดนี้ และเจ้าหน้าที่ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเองก็ไม่มีอำนาจเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของสถาบันการเงินได้

ผู้วิจัยจึงเห็นสมควรให้มีกฎหมายกำหนดบทลงโทษ ผู้เจตนาปกปิดรายการธุรกรรม การทำข้อมูลให้สับสนเกินกว่าที่ควรจะเป็น การส่งรายล่าช้า การบันทึกรายการธุรกรรมล่าช้า ให้กำหนดโทษสมควรกับขนาดของธุรกรรม